

---

**UN ASPECT MAI PUȚIN CUNOSCUȚ DIN CARIERA  
MILITARĂ A GENERALULUI DE DIVIZIE MEDIC  
LONGHIN SCARLAT  
(12 august 1899 - 13 martie 1979)**

**Valentin MARIN**  
**valentinmarin2005@yahoo.com**

**Abstract.** Prominent personality in Romanian military medicine and member of the Romanian Academy, General Scarlat Longhin (1899-1979) escaped the totalitarian communist system only due to his professionalism, acknowledged both nationally and internationally.

The documents from the archive attest to the fact that neither was he a member of the communist party, nor did he get involved in politics.

În perioada care a urmat după cucerirea independenței de stat a României, știința și cultura românească au cunoscut o înflorire remarcabilă, la aceasta contribuind și cadre de elită ale Armatei Române, care au activat, încă de la început, în cadrul celui mai înalt for cultural și științific de pe întreg spațiul românesc - Academia Română.

Începutul acestei înfloriri se întrezărește însă mult mai devreme, astfel că în anul 1845 se înființează “*Societatea literară*” apoi, odată cu venirea lui C.A. Rosetti în fruntea Departamentului Instrucțiunii Publice și al Cultelor s-a cerut Consiliului de Miniștri să se aprobe înființarea “unei Societăți literare române”. Actul de naștere al acestei societăți îl constituie Decretul nr. 582 din 1 aprilie 1866, prin care, Locotenența Domnească a aprobat, atât înființarea acestei societăți, cât și regulamentul de organizare și funcționare, stabilindu-i activitatea în domeniul lingvistic pe trei coordonate, astfel: 1) de a determina ortografia limbii române; 2) de a elabora gramatica limbii române; 3) de a începe și realiza lucrarea dicționarului român.

În ședința din 24 august 1867, membrii Societății literare române au hotărât schimbarea denumirii în “*Societatea Academică Română*”, fapt care s-a înfăptuit, începând cu data de 1 septembrie a aceluiași an. Având ca scop “*de a lucra la înaintarea literelor și științelor între români*”, Societatea Academică Română era constituită din trei secții, după cum urmează: “*a) Secțiunea literară filologică; b) Secțiunea istorică, arheologică; c) secțiunea științelor naturale*”. În anul 1879 se mai produce

o reorganizare a acestui înalt for științific și cultural, care își schimbă denumirea pe care o cunoaștem astăzi - Academia Română.

Deși nu a avut în structura sa organică o secție militară, Academia Română a dat o apreciere corespunzătoare contribuției aduse de unii generali și ofițeri la întărirea potențialului de apărare a țării, la dezvoltarea științei și culturii românești, precum și la comanda unor mari unități pe câmpul de onoare și de jertfă al marilor bătălii purtate pentru neatârarea și reîntregirea neamului românesc.

În cei aproape 130 de ani de la înființarea sa, Academia Română a primit printre membrii săi o adevărată pleiadă de militari de elită ai armatei române care s-au distins prin activitatea pe care au desfășurat-o, atât în armată cât și în diverse domenii ale vieții cultural-științifice și spirituale ale societății românești.

De-a lungul timpului au fost primiți în rândul membrilor activi, corespondenți sau “onorari”, un număr de 18 militari, respectiv, doi mareșali, 13 generali, doi colonei și un căpitan-comandor.

Situația nominală a militarilor de elită care au fost aleși membri ai Academiei Române este prezentată în anexă.

Situația numerică a acestora pe etape istorice poate fi reprezentată astfel:

<b>Categoriile de membri</b>	<b>1878-1918</b>	<b>1919-1944</b>	<b>1945-1989</b>	<b>1990-2006</b>	<b>TOTAL</b>
Activi	2	2	1	-	5
Correspondenți	5	4	2	1	12
De onoare	3	4	-	-	7
<b>TOTAL</b>	<b>10</b>	<b>10</b>	<b>3</b>	<b>1</b>	<b>24</b>

Neconcordanțele dintre cifrele prezentate mai sus reies din faptul că unii generali figurează în cadrul unei etape, atât ca membri activi, cât și ca membri corespondenți (Crăiniceanu C. Grigore și Rosetti R. Radu) sau și-au desfășurat activitatea în două etape istorice (Rosetti R. Radu și Teodorescu Paul).

Deși din punct de vedere numeric, pe etape istorice, se observă o continuitate a prezenței militarilor sub cupola Academiei Române, activitatea acestora fiind continuată, în prezent de generalul farmacolog Voicu Victor, trebuie să constatăm că acest număr este în scădere, pe măsură ce ne apropiem de etapa în care trăim.

Pe etape istorice, acest lucru se prezintă astfel:

1978-1918 = 9 (șapte generali și doi colonei);

1919-1944 = 8 (doi mareșali, cinci generali și un căpitan-comandor);

1945-1989 = 3 (trei generali, din care doi își continuă activitatea din etapa anterioară);

1990-2006 = un general.

Pe secții și pe etape situația se prezintă astfel:

<b>Secția Academică</b>	<b>1878-1918</b>	<b>1919-1944</b>	<b>1945-1989</b>	<b>2000-2006</b>
Secția științifică	3	2	1	-
Secția istorie și arheologie	2	2	1	-
Secția literară	1	1	-	-
Secția medicală	-	-	1	1
<b>TOTAL</b>	<b>6</b>	<b>5</b>	<b>3</b>	<b>1</b>

Se observă și aici că din punct de vedere numeric cifrele scad, pe măsură ce ne apropiem de perioada în care ne aflăm.

Pentru etapa 1945-1989 avem o explicație privind reducerea numărului de militari care au fost primiți la Academia Română, în sensul că instaurarea comunismului în România a avut ca efect și o distrugere sistematică a elitelor civile și militare din societatea românească.

Astfel, sunt de dureroasă amintire cifrele prezentate de Petre Popescu Gogan în studiul său intitulat *“Tragedia de la Sighet și Academia”*, publicat în nr 3-4/2001 al revistei *“Memoria”*.

*“Din cei 211 întemnițați, cert, la Sighet (plus 18 încă incerți), 24 figurează în Charta Magna a Academiei Române”*<sup>1</sup> ca apoi, spre finalul acestui studiu, în care face elogiul celor martirizați, să conchidă: *“Numărul celor exterminați din rândul membrilor Academiei este, însă mult mai mare - țara a fost plină de închisori - el tinde să fie egal cu ale celor suprimați din demnitatea academică, odată cu suprimarea celor trei academii (1948): Academia Română, Academia de Științe din România și Academia de Medicină; numai din Academia Română 115 membri”*<sup>2</sup>.

Printre militari, sunt de dureroasă notorietate cazurile generalilor Rosetti R. Radu, decedat la Jilava în anul 1949 și Paul Teodorescu, general

<sup>1</sup> Petre Popescu Gogan, *“Tragedia de la Sighet și Academia”*, în *“Memoria - revista gândirii arestate”*, p. 127.

<sup>2</sup> *Ibidem*, p. 134.

care a fost târât prin închisorile comuniste și silit să-și ducă existența fără nici o pensie de la statul român<sup>3</sup>.

După marea epurare din anul 1948, până în anul 1963, armata nu a mai avut nici un membru sub cupola Academiei.

Din acest an, mai precis din data de 18/21 martie 1963, generalul de divizie medic Longhin Scarlat a fost ales ca membru corespondent al secției medicale. Personalitate marcantă a medicinei militare românești, generalul de divizie medic Longhin Scarlat s-a născut la 12 august 1899 în comuna Doftana, județul Bacău și a decedat la 13 martie 1979 în București. Din studiul unor documente arhivistice puse la dispoziție, cu mare amabilitate, de foștii colegi de la Serviciul Istoric al Armatei, prilej de a le transmite mulțumiri și pe această cale, cariera militară a acestei distinse personalități, poate fi sintetizată, astfel:

**Studii:** Institutul Medico-Militar - 6 ani, timp în care a urmat Facultatea de Medicină, obținând titlul de doctor în medicină și chirurgie (1925); stagii de specializare în domeniile dermatologie și microbiologie la Spitalul „Saint Louis” din Paris și la Institutul „Pasteur” din Alger (1928-1930); Cursul de informații pentru ofițeri superiori (1933).

**Grade militare:** sublocotenent - 1 iulie 1920; locotenent - 1 iulie 1922; căpitan - 15 aprilie 1925; maior - 1 iulie 1936; locotenent-colonel - 10 mai 1941; colonel - 16 iunie 1943; general de brigadă - 23 august 1949; general de divizie - 23 august 1955;

**Funcții importante:** medic secundar la Serviciul dermato-sifilis din Spitalul Militar „Regina Elisabeta” (1925-1928, 1930-1935); din 1930, a condus și Laboratorul de cercetări bacteriologice din spital; șef al Serviciului dermato-sifilis din Spitalul Militar „Regina Elisabeta” (1935-1968); din nov. 1934, a funcționat, timp de mai mulți ani ca asistent în Laboratorul prof. dr. Ioan Cantacuzino, în 1949 devenind șef de laborator (onorific); profesor de dermatologie la Facultatea de Medicină din Timișoara (1949-1962), unde înființează o clinică de dermatologie; în 1962 devine profesor șef al catedrei de dermatologie de la Institutul Medico-Farmaceutic, înființând și aici o clinică de dermatologie; medic consultant (medic primar de dermatologie) la Spitalul Militar Central (1968-1969); consilier pentru dermato-venerice (medic primar) la Consiliul științific medical al Direcției Sanitare a Forțelor Armate (decembrie 1969 - aprilie 1973).

---

<sup>3</sup> Valentin Marin, „Un destin în furtuna istoriei - generalul adjutant (r) Paul Teodorescu”, în revista “Document” nr. 1(19)/2003.

**Distincții:** numeroase ordine și medalii românești și străine, dintre care cele mai importante au fost: „Steaua României”, „Regina Maria”, „Coroana României” clasa a V-a cu spade, „Meritul Sanitar”, „Meritul Militar” etc.

**Activitate științifică și publicistică.** Generalul Longhin Scarlat este considerat creatorul școlii militare românești de dermatologie, fiind un promotor al unor concepții noi în specialitatea respectivă. Distins profesor universitar, cu preocupări susținute în căutarea căilor de perfecționare a învățământului și practicii din sfera specialității sale, cu aport de excepție în formarea specialiștilor dermatologi, militari și civili. În paralel, a orientat cu deosebită competență cercetarea științifică de profil pe coordonate noi, cu implicații de ordin practic în perfecționarea terapiei dermato-venereice. A participat, cu comunicări și referate, la reuniuni științifice internaționale, între care: Simpozionul internațional asupra bolilor venerice și treponematozelor de la Washington (1956); Congresul al IX-lea de dermatologie de la Stockholm (1957); Congresul internațional de dermatologie tropicală de la Zürich (1962); Simpozionul internațional de alergologie de la Zagreb (1964); Congresul internațional de dermatologie tropicală de la Neapole (1964); Congresul internațional de dermatologie de la Madrid (1964); Congresul internațional de dermatologie de la București (1972). Este precursorul imunostimulării nespecifice cu un vaccin BCG, al imunoterapiei în piodermite, dermatomicoze și tuberculoze cutanee. **Titluri științifice:** doctor în medicină și chirurgie (1925, cu teza „*Cercetări asupra variațiunilor alexinei și indicului opsonic în cursul infecției tuberculoase*”); membru în Comitetul internațional de dermatologie și vicepreședinte al Asociației dermatologilor de limbă francez; membru în Curatoriul internațional „Alfred Marchionini”; membru în Societatea de medicină „Purkinje” din Cehoslovacia; membru de onoare al societăților de dermatologie din SUA, Franța, Bulgaria, Iugoslavia, Italia, Polonia și Suedia; în țară, președinte al Societății de dermatologie și membru al Academiei de Științe Medicale. Specialist de renume mondial, generalul doctor Scarlat Longhin a fost primit în rândurile membrilor corespondenți ai Academiei Române în sesiunea din 18 - 21 martie 1963, ulterior a fost ales secretar științific al Secției medicale a Academiei, funcție pe care a deținut-o până la sfârșitul vieții; laureat al Premiului de stat<sup>4</sup>.

A publicat, singur sau în colaborare, un număr însemnat de lucrări, în special în domeniul dermatologiei: „*Contribuții experimentale românești*

---

<sup>4</sup> Matei, Dumitru, colonel, *Ofițeri și generali membri ai Academiei Române*, în “Armata și societatea românească”, p. 382 - 383.

la studiul *maladiei Nicolas - Favre*” (1939); „*Bolile venerice în armată*” (1940); „*Curs de dermatologie și venerologie*” (în două volume), „*Dermatozele copilului*”; „*Biologia treponemiei pallidum*”; „*Medicația afecțiunilor dermatologice*”; „*Dermatologia*”; „*Fotodermatoze*” etc.

Calitățile profesionale de excepție, recunoscute, de altfel, atât pe plan național, cât și internațional au asigurat supraviețuirea acestei personalități marcante ale medicinei militare românești într-o vreme în care servilismul politic a fost ridicat la rangul de mare virtute. Studiul documentelor de arhivă și, în mod deosebit, studierea aprecierilor de serviciu anuale, aflate în memoriul original relevă un aspect demn de a fi reținut. Dacă din punct de vedere profesional nu încapă nici un fel de îndoială, în sensul că toți șefii pe care i-a avut de-a lungul carierei sale s-au întrecut în a etala meritele deosebite ale generalului Longhin Scarlat, așa cum era obiceiul timpului, cel care îi întocmea notarea de serviciu, trebuia să-i prezinte și așa zisele „*calități politico-ideologice*”. Spre exemplificare, prezentăm mai jos, câteva din aceste aprecieri, îndeosebi cele întocmite în perioada de final a carierei sale, urmând, ca la sfârșit să tragem o concluzie.

**Notarea de serviciu** întocmită pentru perioada 1962 - 1963, când îndeplinea funcția de șef al secției dermato-venerice (medic primar dermato-venerolog) la Spitalul Militar Central:

*„Generalul locotenent medic Longhin Scarlat Scarlat a îndeplinit funcția de șef secție dermato-venerice din Spitalul Militar Central depunând o muncă rodnică în asistența medicală a bolnavilor și de educare și de instruire a personalului medical. Concomitent a îndeplinit sarcinile de profesor șef al catedrei de dermatologie la I.M.F. București.*

**Profesional** este un eminent om de știință ale cărui lucrări au depășit de mult interesul țării noastre. Este o personalitate științifică internațională, cunoscut, apreciat și elogiat în toată lumea. În prezent este recunoscut ca unul din medicii țării noastre care au dus faima procedeele aplicate la noi, pe tot globul. Fiind primul dermatolog care a avut în lume o orientare biologică consecventă a reușit să revoluționeze specialitatea fiind chemat la toate reuniunile internaționale și recunoscându-i-se valoarea de cele mai cunoscute personalități (Allan Lorincz – Chicago, J. Knox – Texas etc.). A fost invitat ca delegat European la Congresul de Dermatologie Tropicală de la Zurich. În prezent are o serie de titluri care arată prestigiul mondial de care se bucură: membru corespondent al Academiei R.P.R., doctor în științe medicale, profesor șef de catedră I.M.F., președintele societății de dermatologie, membru în comitetul executiv al Societății de dermatologie tropicală, membru al Ligii Internaționale de

*Dermatologie, membru de onoare al Societății de Medicină Purkinje R.S. Cehoslovacă, membru al societății de Dermatologie S.U.A., membru al Societății franceze de dermatologie, membru al societății Suedeze de Dermatologie și membru în comitetul de redacție al revistei Vestnik-Dermatologii. A prezidat prima ședință a Congresului Internațional. A fost speakerul în timpul discuțiilor la masa rotundă a aceluiași Congres.*

*Are o activitate spitalicească deosebită fiind un clinician desăvârșit și un diagnostician neîntrecut. Folosește cele mai noi metode terapeutice, are prioritate în o serie de maladii în care experiența sa a fost adoptată de o serie de clinici de peste hotare. Activitatea sa publicistică este impresionantă, numai în această perioadă având peste 30 de comunicări publicate și comunicate, elaborate și dezbătute în fața societăților științifice, congreselor interne sau internaționale etc. Cele mai importante probleme privesc domeniul variat și de mare însemnătate în dermatologie, dermatozele postmedicamentoase, procesele de sensibilizare și procese alergice, exeme, psoriasis, piodermite, arsuri, epitelioame, ... etc. A întocmit un îndreptar de dermato-venerologie pentru medical de unitate și se preocupă de formarea medicilor tineri în specialitate, elevii săi fiind acum recunoscuți ca foarte buni.*

***Politic** a arătat întotdeauna convingerile sale și preocuparea sa de ridicare a nivelului politico-ideologic, ridicand probleme foarte interesante și competente în seminariile din cadrul pregătirii politice și luând întotdeauna parte activă la discuții. Este un bun tovarăș, are un nivel critic și autocritic ridicat, este de o ținută morală ireproșabilă și un exemplu de muncă, cinste și corectitudine.*

*Prin atașamentul său față de problemele armatei, prin dragostea față de regimul nostru și politica partidului, prin munca sa și activitatea impresionantă este figura cea mai proeminentă științifică din corpul sanitar militar și face cinste serviciului sanitar și țării noastre.*

*În concluzie este un foarte bun medic militar și își îndeplinește funcția în condițiuni foarte bune”.*

Semnează: comandantul Spitalului Militar Central, /indescifrabil/  
data: 25.06.1963.

Documentul are aplicată ștampila instituției.

**Notarea de serviciu** întocmită pentru perioada 1963 - 1964:

*„Tovarășul general locot. medic Scarlat Longhin îndeplinește în continuare funcția de șef al secției dermato-venerice la Spitalul Militar Central.*

*În această funcție depune o muncă rodnică în asistența medicală a bolnavilor și în instruirea și educarea personalului medical. În același timp îndeplinește în continuare și sarcinile de profesor șef de catedră de Dermatologie la Institutul medico-farmaceutic din București.*

*Este un eminent om de știință, o personalitate științifică internațională, cunoscut, apreciat și elogiat în toată lumea.*

*Este membru corespondent al Academiei Republicii Populare Române, membru de onoare al mai multor societăți savante de peste hotare, este președintele societății de Dermatologie din Republica Populară Română.*

*Tovarășul general locot. medic Scarlat Longhin desfășoară o activitatea spitalicească deosebită fiind un clinician desăvârșit și un diagnostician neîntrecut. Desfășoară o activitate științifică și publicistică extrem de valoroasă, comunicările și lucrările sale fiind prezentate și apreciate în toate societățile științifice de specialitate și în toate congresele naționale și internaționale.*

*Numai în perioada la care se referă actuala notare în septembrie 1963, a organizat și prezidat Conferința Națională de Dermatologie din București, participând cu două rapoarte și cinci comunicări. Tot în cursul acestui an, a participat ca invitat la Simpozionul Intrenațional de Alergologie (Zagreb-mai 1964) unde a prezidat o ședință și a prezentat două lucrări, iar în luna iunie 1964 a participat la Congresul Internațional de Dermatologie tropicală la Napoli, unde a fost președinte de onoare și a prezentat lucrarea "contribuțiuni la studiul fotoprotecției"*

*Are o pregătire politică ideologică foarte bună cu multă putere de pătrundere și analiză a evenimentelor intrene și internaționale. Este un bun propagandist al politicii partidului nostru.*

*În concluzie este atașat regimului, devotat armatei și prin munca și activitatea sa este figura cea mai proeminentă științifică a serviciului sanitar al armatei și al țării. Este o personalitate medicală de cea mai mare valoare”.*

#### **Notarea de serviciu întocmită pentru perioada 1969 - 1970:**

*Generalul locotenent doctor Scarlat Longhin a fost încadrat în decembrie 1969 pe funcția de consilier pentru dermato-venerice la Consiliul medical științific al Direcției sanitare.*

*Este un specialist de mare prestigiu și un valoros om de știință de renume mondial. Este membru corespondent al Academiei R.S.R.; membru al Academiei de științe medicale, președinte al Societății de dermatologie și membru a numeroase societăți științifice din străinătate.*

---

*A publicat numeroase tratate și lucrări științifice care au trasat o linie nouă în dermatologie dându-i un caracter mai științific, bazat pe laborator și experiment.*

*Omul de știință este dublat de un clinician desăvârșit, care iubește bolnavii și îi îngrijește cu tot devotamentul.*

*Este un creator de cadre valoroase și un exemplu pentru toți medicii militari.*

*În concluzie corespunde foarte bine funcției”.*

**Notarea de serviciu întocmită pentru perioada 1970 - 1971:**

*„Generalul locotenent doctor Scarlat Longhin - Creator de școală dermatologică și promotor al unor concepții noi în specialitate, dovedește o deosebită erudiție științifico-profesională, fiind exponentul valențelor calitative maxime ale dermatologiei militare românești.*

*Prin activitatea sa neobosită, în căutarea susținută a căilor de perfecționare ale învățământului și practicii din sfera specialității sale, își aduce un aport hotărâtor în formarea specialiștilor dermatologi militari. În paralel, orientează cu deosebită competență cercetarea științifică de profil pe coordonate mereu noi - cu implicații de ordin practic în perfecționarea terapiei dermato-venerice.*

*Este membru corespondent al Academiei și membru al Academiei de științe medicale și al multor organizații științifice din străinătate.*

*În calitate de consilier științific al șefului Direcției sanitare general locot. Longhin Scarlat reprezintă un prețios sprijin și promotor al măsurilor de optimizare în funcționalitatea serviciului medical din Forțele Armate.*

*Prin participarea sa activă la manifestările științifice medicale de specialitate din străinătate, a adus o contribuție importantă la ridicarea perstigiului medicinei militare românești.*

*A primit însărcinarea de mare răspundere de a organiza și prezida congresul de dermatologie care se va desfășura în luna martie 1972 în țara noastră.*

*Corespunde "foarte bine" funcției”.*

**Notarea de serviciu întocmită pentru perioada 1971 - 1972:**

*„Geneneralul locot. dr. Scarlat Longhin este un exponent strălucit al erudiției medicale și medico-militare românești în specialitatea dermato-venerologice, creator de școală și promotor al celor mai noi achiziții științifice în domeniul său de activitate.*

---

*Marea sa experiență clinică, precizia și finețea de diagnostician se împletesc cu o rară dragoste pentru bolnavi, ilustrată de insistența sa neobișnuită în respectarea principiilor de etică și deontologie medicală socialistă.*

*Fecund autor a numeroase tratate și lucrări științifice, cu un spirit didactic deosebit, se preocupă de optimizarea învățământului medical din țara noastră, recomandând, cu deosebită competență și simț al realității căile cele mai abordabile în acest sens.*

*Recunoscându-i-se, atât pe plan intern cât și extern, deosebitele sale merite profesional-științifice, este membru corespondent al Academiei R.S.R. și membru al Academiei de științe medicale, făcând parte și din multe organizații științifice de peste hotare.*

*Prin întreaga sa activitate și mai ales în funcția de consilier al Direcției medicale, generalul locot. dr. Scarlat Longhin contribuie în mod hotărâtor la formarea specialiștilor dermato-venerologi militari și la adoptarea celor mai eficiente măsuri de profilaxie anti-veneriană în forțele armatei.*

*Corespunde "foarte bine" funcției".*

Indiferent de funcția pe care a îndeplinit-o spre sfârșitul carierei, aprecierile șefilor ierarhici ai generalului Longhin Scarlat au fost unanime în ceea ce privește activitatea sa profesională, fiecare întrecându-se să-i scoată în relief contribuția deosebită. Mai mult chiar îi proslăvesc și calitățile de „*bun tovarăș*”. Până aici, nimic deosebit, însă, la o privire mai atentă asupra conținutului documentelor invocate, rezultă că generalul Longhin Scarlat nu a avut nici o tangentă cu sfera politică, el nefiind membru de partid, așa încât se naște o firească întrebare. Având în vedere că era cunoscut foarte bine de către cei care au avut obligația să-i întocmească aprecierile de serviciu, nu cumva aceștia i-au prezentat, în mod tacit, și realizările pe plan politico-ideologic, pentru a-i asigura o protecție minimă față de un regim intolerant? Posibil...

## Anexa

Numele și prenumele	Data primirii	Secția	Perioada			
			1878-1918	1919-1944	1945-1989	1990-2006
<b>Membri activi</b>						
General de divizie <b>Fălcoianu Ștefan</b> (1835 - 1905)	1876	secția științifică	*			
General de divizie <b>Crăiniceanu C. Grigore</b> (1852-1935)	18/31 mai 1911	secția istorică	*	*		
General de brigadă <b>Rosetti R. Radu</b> (1877 - 1949 )	24 mai 1934	secția istorie și arheologie		*	*	
<b>Membri corespondenți</b>						
General de divizie <b>Crăiniceanu C. Grigore</b> (1855-1935)	1909 - 31 mai 1911	secția istorică	*			
General de brigadă <b>Petrescu Zaharia</b> (1841 - 1901)	18/30 martie 1885	secția științifică	*			
Colonel <b>Șerbănescu Theodor</b> (1839 - 1901)	12/24 aprilie 1894	secția literară	*			
General de brigadă <b>Brățianu I. Constantin</b> (1844 - 1910)	10/12 aprilie 1899	secția științifică	*			
General de brigadă <b>Hârjeu N. Constantin</b> (1856 - 1928)	27 mai / 9 iunie 1909	secția istorică	*			
Căpitan-comandor <b>Botez P. Eugeniu</b> (1874 - 1933)	8 iunie 1922	secția literară		*		
General de divizie <b>Panaïtescu Scarlat</b> (1865 - 1928)	7 iunie 1919	secția științifică		*		
General de C.A. <b>Teodorescu Paul</b> (1888 - 1981)	27 mai 1938	secția științifică		*	*	
General de brigadă <b>Rosetti R. Radu</b> (1877 - 1949)	3 iunie 1927 - 23 mai 1934	secția istorie și arheologie		*		
General de divizie <b>Longhin Scarlat</b> (1899 - 1979)	18 - 21 martie 1963	secția medicală			*	
General de brigadă <b>Voicu A. Victor</b> (n.29.06.1939)	18 decembrie 1991	secția medicală				*

Numele și prenumele	Data primirii	Secția	Perioada			
			1878-1918	1919-1944	1945-1989	1990-2006
<b>Membri de onoare</b>						
Colonel medic <b>Cihac Stanislau Iacob</b> (1800 - 1888)	1872		*			
General de brigadă <b>Adrian George</b> (1820 - 1889)	1875		*			
General de brigadă <b>Barozzi I. Constantin</b> (1833 - 1921)	8/21 aprilie 1905		*	*		
Mareșal <b>Averescu Alexandru</b> (1858 - 1938)	7 iunie 1923			*		
Mareșal <b>Prezan Constantin</b> (1861 - 1944)	7 iunie 1923			*		
General <b>Condiescu M. Nicolae</b> (1880 - 1939)	1 iunie 1938			*		